

Štorski ŽELEZAR

Leto XXII.

1982

OKTOBER

Št. 19

GLASILO DELAVCEV DELOVNE ORGANIZACIJE ŽELEZARNE ŠTore

KRAJEVNI PRAZNIK ŠTOR

Verjetno nikdar doslej ni bil spored praznovanja kraja Štor tako pester kot letos. Predsedstvo krajevne SZDL je že v avgustu imenovalo komisijo, ki so jo sestavljali predsedniki in sekretarji družbeno-političnih organizacij in krajevne samouprave, predstavniki osnovne šole, društev in Železarne. Tako se je v času od 11. do 19. septembra na stadionu na Lipi odvijalo niz turnirjev v igrah z žogo, kegljaške tekme in druga srečanja, vse to pod vodstvom TVD Partizana-Kovinarja. Organizirane so bile razne rekreativne dejavnosti, ribiška tekmovanja, nastopi gasilcev, kulturne prireditve (izvedba gledališke predstave idr.) S področja družbene samozaščite je krajevna CZ priredila vajo reševanja.

17. septembra, na sam dan praznika, je bila v prostorih štorske osnovne šole slavnostna seja skupščine KS s predstavniki DPO KS Štore in delavskega sveta Železarne.

Svečana seja

Prišel jo je tov. Roman Zapušek, predsednik skupščine KS in predlagal v delovno predsedstvo tovariše Kramerja, Čagalja in Zoharja (podpredsednika skupščine, predsednika delavskega sveta Železarne in predsednika sveta skupščine KS). Uvodoma smo prisotni nato poslušali recitale učencev štorske osnovne šole ter mali koncert njihovega pevskega zbora pod vodstvom pedagoginje Bojane Jurković. Tovariš Roman je nato v svojem govoru pouda-

rič, da smo le s samoupravljanjem uspeli doseči takšne rezultate v napredku kraja, pri čemer sta nas vseskozi vodila Titova in Kardeljeva misel in delo. Predsednik skupščine KS je dalje predočil samoupravno organiziranost, govoril o hišnih svetih, manjkajočih denarnih sredstvih in pri tem dodal, da je med 4023 prebivalci kraja še dosti ljudi, ki ne delujejo dobro ali pa sploh ne v delegatskem sistemu.

Tovariš Josip Čagalj, predsednik delavskega sveta v Železarni Štore, je govoril o naporih delavcev tovarne za dosego še boljših uspehov gospodarjenja in težavah, ki nas pri tem spremljajo.

Pionirka Rasta Vrečko je nato prebrala svoj spis (eden od treh nagrajenih) na temo MOJA KRAJEVNA SKUPNOST, nakar je sledila svečana podelitev priznanj KS Štore krajanom za deset in dvajsetletno aktivnost. Kadrovska komisija, ki je tudi komisija za priznanja (vodi jo tovariš Zelič), je preko Ladija Zoharja, predsednika sveta skupščine KS, podelila priznanja naslednjim krajanom: Sonji Ocvirk, Anici Bobek, Štefki Plankovi, Veroniki Kurnik, Jožetu Knezu, Lojzetu Jazbecu, GD Prožinska vas, IGD Štore, Ladiju Gobcu, Štefanu Krumpaku, Vinku Krulcu, Jožetu Lončariču, godbi na pihala, pionirskemu odredu Ivan Cankar OS Štore, Milku Starcu, Ivanu Stojanu, Ivanu Tofantu, Marjanu Tržanu, TVD Partizan Štore, Tinetu Vebru, Romanu Zapušku, Antonu Žibretu, Milanu Žibretu in Francu Zeliču.

Sedaj že uveljavljen in kvaliteten pevski zbor Železar nas je na koncu programa slavnostne seje z lepim izborom pesmi in pod vodstvom tovarišice Bojane še enkrat lepo presenetil.

Udeleženci svečane seje. V prvi vrsti drugi z leve je predsednik skupščine obč. Celje, tov. Stepišnik Edi (foto Arzenšek)

Visoka priznanja za delo

Na svečani seji so dne 17. septembra 1982 v počastitev praznika Krajevne skupnosti Štore podelili zaslužnim članom – delavcem Železarne Štore državna odlikovanja, s katerimi jih je odlikovalo predsedstvo SFRJ. Predlog za odlikovanje je pripravila komisija za priznanja in odlikovanja pri konferenci osnovnih organizacij sindikata Železarne Štore že leta 1980. Podelitev naj bi bila ob praznovanju 125-letnice valjarstva in jeklarstva v Štorah, ki je bilo v lanskem letu. Odlikovanja so prispela v občino Celje šele letos in tako so jih odlikovanci prejeli na tej svečanosti. Med odlikovanci je tudi nekaj naših delavcev-upokojenecv, ki so ta visoka priznanja prejeli za svoje požrtvovalno in nesebično minulo delo, ki so gradili in ustvarjali današnje železarno. Z odlikovanjem se jim je kolektiv in družba zahvalila za njihovo delo.

Vsem tistim, ki so še na delu v kolektivu in aktivno pomagajo izpolnjevati naše planske obveznosti in družbenopolitične naloge, pa so podeljena priznanja oz. odlikovanja, priznanje za njihovo delo in hkrati vzpodbuda za vnaprej. Upam, da bodo našim odlikovancem v naslednjem obdobju sledili tudi drugi, saj je v našem kolektivu še dosti tistih, ki si to zaslužijo.

Odlikovanja je delavcem podelil tov. Edi Stepišnik, predsednik občinske skupščine občine Celje, ki se je zahvalil odlikovancem za njihove zasluge pri opravljanju delovnih dolžnosti in graditvi naše socialistične samoupravne družbe. V nadaljevanju podajamo kratek izsek utemeljitev o dodelitvi odlikovanj.

PREJEMNIKI ODLIKOVANJA »RED DELA S SREBRNIM VEN- CEM«

Tov. Brin Janez se je zaposlil v Železarni Štore leta 1957 v jeklarni kot ingotar. Od leta 1961 je opravljal dela in naloge kurjača dodatne kurjave na SM peči. Leta 1968 pa je bil premeščen na delovno mesto topilniškega pomočnika. Od leta 1972 opravlja dela in naloge topilca.

Tov. Brin je aktivno deloval v organih samoupravljanja, delegacijah in družbeno-političnih organizacijah.

Imenovani dela pod izredno težkimi pogoji v TOZD jeklarna. S svojim delom in odnosom do sodelavcev je veliko prispeval k rezultatom TOZD oz. Železarne Štore. S svojo preprostostjo in voljo do dela si je pridobil priljubljenost med sodelavci in s tem so tudi njegovi uspehi dela večji.

Tov. Centrih Jože se je zaposlil v Železarni Štore leta 1946 in delal v TOZD valjarna I vse do upokojitve. Opravljal je različna dela, v začetku kot nekvalificiran delavec, pozneje pa si je pridobil delovne izkušnje in teoretično znanje ob delu tako, da je kasneje opravljal zahtevnejša dela kot valjar, predvaljar in nazadnje valjarski delovodja. Bil je prizadeven in dosleden pri svojem delu in za vzgled sodelavcem, pri katerih je imel veliko zaupanja.

Opravljal je različna družbeno-politična dela, bil član delavskega sveta, sindikalnega odbora, zbora združenega dela in skupnosti pokojninskega in invalidskega zaposlovanja, član samoupravne delavske kontrole v TOZD in sodnik porotnik pri občinskem sodišču Celje.

Tov. Cmok Franc je bil zaposlen v Železarni Štore od leta 1947 pa vse do upokojitve. Pri izgradnji je bil **8-krat**

(Nadaljevanje na 2. strani)

Nastop učencev osnovne šole Štore (foto Arzenšek)

(Nadaljevanje s 1. strani)

udarnik in nosilec prehodne zastave. Udeležil se je vseh prostovoljnih akcij in pri tem vplival tudi na druge. Kot delavec je opravljaj najtežja dela, in to pod izredno težkimi pogoji. S svojim odnosom do dela in do sodelavcev je veliko pripomogel pri razvoju valjarstva v Železarni Store.

Tov. Gozdnikar Mirko je že kot mladinec sodeloval v lokalnih akcijah. Leta 1963 je bil na pobudo mladinske organizacije sprejet v članstvo ZK. V svoji bogati družbeno-politični dejavnosti je prizadevno izvrševal funkcije sekretarja OO ZK TOZD, tovarniškega komiteja ZK, bil je tudi koordinator ZK Železarne Store in član OK ZKS Celje, v sindikatu pa je bil podpredsednik in predsednik konf. OO ZS Železarne Store, v tem mandatu opravlja funkcijo predsednika koordinacijskega odbora sindikata SOZD Slovenske železarne. Končal je srednjo politično šolo pri CK ZKS. Izven delovne organizacije kreativno sodeluje v Krajevni skupnosti Laško.

Tov. Jereb Franc se je zaposlil v Železarni Store leta 1946 v obratu valjarstva I. V tem času je opravljal dela valjarja, najprej na grobi progji, potem pa na predprogji kot valjar I. je eden redkih delavcev, ki je izkazoval izredno disciplino do dela. Čeprav je opravljal izredno težaško delo, je brez ugovorov delal vse proste dneve in nedelje, ko je porušena domovina rabila železo za obnovo. Kljub temu, da je bil še zelo mlad, je leta 1944 vstopil v vrste NOV v 14. diviziji. Danes je aktiven član Zveze borcev.

Tov. Kajba Anton je zaposlen v Železarni Store od leta 1958. Od leta 1965 opravlja dela in naloge vodenja gostinske enote, kasneje preimenoval v TOZD. S svojim požrtvovalnim delom in organizacijskimi prijemi je pripomogel k izboljšanju pogojev dela in dvigu tehnologije priprave toplih obrokov na primerni nivo. Tov. Kajba je s svojim aktivnim vključevanjem v samoupravo dajal pobude in vzgled svojim sodelavcem, ki so se razvili in se še razvijajo v zavestne samoupravljalce in kvalitetne delavce.

Tov. Lah Jože se je zaposlil v Železarni Store leta 1950 in je vseskozi aktivno sodeloval v samoupravnih organih in sindikatu. Vključeval se je aktivno v delo mladinske organizacije in je bil večkratni udeleženec delovnih akcij. Njegovo družbenopolitično delo se je kazalo v tem, da je bil večkrat izvoljen v delavski svet TOZD, izvršni odbor OO ZS ter najrazličnejše komisije. Njegov odnos do dela in pravičen pristop do svojih sodelavcev je zelo dober in je vse zadolžitve ter obveznosti izvrševal vestno in s polno mero odgovornosti.

Tov. Malec Boris se je zaposlil v Železarni Store leta 1947. V tem času je delal kot laborant, topilniški praktikant, od leta 1959 dalje pa vse do upokojitve pa kot delovodja v TOZD jeklarni. V tem času je opravljal različne funkcije v organih samoupravljanja, družbeno-političnih organizacijah in delegacijah. S svojo preprostostjo in voljo do dela ter priljubljenostjo je imel zelo dobre rezultate pri organizaciji dela in izvrševanju samoupravnih in družbeno-političnih funkcij.

Tov. Mušič Anton je zaposlen v Železarni Store od leta 1959, opravlja dela in naloge nadzornika energetskih naprav. Svoje delovne naloge in obveznosti opravlja vestno in prizadevno. Vseskozi se je aktivno vključeval v organe samoupravljanja in družbeno-političnih organizacij, kjer je zaupane mu naloge vestno in s polno odgovornostjo izvrševal in s tem veliko prispeval k razvijanju samoupravljanja v TOZD energetika.

Tov. Ožek Franc se je zaposlil v Železarni Store leta 1947 in je bil v vseh teh letih prizadeven in vzoren delavec, saj se je aktivno vključeval v izgradnjo povojne domovine. Vzporedno s svojo marljivostjo pri delu je bil tudi vseskozi aktivno udeležen v družbeno-političnem življenju Železarne Store in krajevne skupnosti. Bil je predsednik sindikata mehanične delavnice, predsednik stanovanjske komisije delovne organizacije, sedaj pa je vodja delegacije za stanovanjsko skupnost, vseskozi pa aktivno deluje v društvu ljudske tehnike. Tudi na področju inovacijske dejavnosti je poznan, kar pričajo njegovi priznani predlogi, ki so realizirani v praksi. Dvakrat je prejel nagrade in priznanja za aktivnost na tem področju.

Tov. Perčič Ivan je zaposlen v Železarni Store od leta 1946. Opravljal je različna dela, v začetku kot nekvalificiran delavec v valjarni, pozneje kot valjar na progji, predelavec, sedaj pa delovodja v adjustazi TOZD valjarna II. Je vzoren in marljiv delavec, zaradi česar ga cenijo sodelavci in občani. Poznan je kot dober organizator dela in kot izkušen starejši sodelavec ter dober mentor mladim delavcem. Aktivno se je in se še sedaj vključuje v delo samoupravnih organov in družbeno-političnih organizacij.

Tov. Rojc Martin je zaposlen v Železarni Store od leta 1951. Pri svojem delu je vsestransko vesten in marljiv delavec. Aktiven je v družbeno-političnem življenju Železarne Store kakor tudi v TOZD vzdrževanje. Vseskozi je sodeloval pri investicijski izgradnji Store II (livarna II, jeklarna II, valjarna II). S svojo marljivostjo, natančnostjo ter vzorom je veliko pripomogel k hitrejšemu in kvalitetnejšemu delu. Poznan je tudi na inovacijskem področju in je za te dosežke prejel tudi priznanja.

Tov. Sekolec Ivan je eden tistih delavcev, ki je vseskozi sodeloval pri izgradnji novega dela Železarne Store. S svojim znanjem in prizadevnostjo je veliko pripomogel k hitrejšemu in kvalitetnejšemu delu. Svojo aktivnost izkazuje tudi na področju samoupravnega in družbeno-političnega življenja Železarne Store in krajevne skupnosti. Njegova prizadevnost pri delu se odraža tudi v inovacijski dejavnosti, kjer je že dobil priznanje.

Tov. Trafela Franc je v Železarni Store zaposlen že preko 25 let. V tem času je opravljal dela v valjarni kot strojni ključavničar, nato kot delovodja, od leta 1969 dalje je prevzel dela vodje oddelka jeklovlek, bil je obratovodja v jeklovleku, vodja TOZD jeklovlek, sedaj pa opravlja dela in naloge tehnologga v jeklovleku. S svojim delom je veliko doprinesel k razvoju jeklovleka, tako na področju kvalitete kot produktivnosti dela. Ob tem se je aktivno vključeval v delo samoupravnega in družbeno-političnega življenja v Železarni Store.

Tov. Užmah Alojz se je zaposlil v Železarni Store 1952 v obratu jeklarna I, leta 1954 se je zaposlil na elektroplavžu, kjer je opravljal dela žerjavovodje. Od leta 1965 dalje do upokojitve je opravljal dela in naloge delovodje v TOZD elektroplavž. Aktivno je deloval v organih sindikata in organih samoupravljanja, saj je bil večkratni predsednik OO ZS, vodja samoupravne delovne skupine in član najrazličnejših komisij. Imenovani je od avgusta 1944 aktivno sodeloval v NOB.

Tov. Vodeb Jože je opravljal odgovorne funkcije v sindikatu in v raznih komisijah pri delavskem svetu. Bil je aktiven udeleženec NOB od septembra 1944 dalje. S svojim vsestranskim družbeno-političnim delom je veliko doprinesel k razvoju naše družbe.

PREJEMNIKI ODLIKOVANJA »MEDALJA ZASLUG ZA NAROD«

Tov. Vodušek Martin se je zaposlil v Železarni Store leta 1949 in vse do upokojitve delal v službi splošnega zavarovanja železarne. S svojim delom je veliko doprinesel k razvoju te službe. Aktivno je sodeloval na področju samoupravnega in delegatskega sistema. Tov. Vodušek se je izkazal tudi med NOB, saj je že kot mladinec s tovariši zbiral sanitetni material in ostalo potrebno opremo za bolnico Zima.

Tov. Senica Martin je zaposlen v Železarni Store od leta 1956. Kot izkušen strugar in kasneje delovodja je bil vseskozi marljiv in vesten delavec. Aktivno sodeluje v družbeno-političnem življenju Železarne Store v organih sindikata in zveze komunistov, prav tako pa tudi v organih samoupravljanja. Izredno aktivno se vključuje na področju tekmovanja kovinarjev. Poznan je na področju inovacijske dejavnosti kot avtor priznanih inovacij.

Tov. Štefancič Vlado se je takoj ob zaposlitvi vključil v delo mladinske organizacije. Vsestransko je aktiven na področju samoupravnega in družbeno-političnega dela. V dosedanem času je opravljal naslednje funkcije: predsednik OO ZS, predsednik delavskega sveta TOZD, namestnik sekretarja OO ZK, član OK ZKS Celje in član najrazličnejših komisij tako v družbeno-političnih organizacijah kot tudi organih samoupravljanja. Tov. Štefancič opravlja dela in naloge brusilca in ima zelo dober odnos do dela, zato je med delavci priljubljen.

»MEDALJO DELA« je prejel:

Tov. Rebernak Franc. Je na področju AOP, kjer je pričel kot pripravnik, pozneje pa kot organizator mehanografije, samostojni programer, vodja organizatorjev AOP, je torej vseskozi napredoval. Svojo strokovnost je izpolnjeval s stalnim funkcionalnim izobraževanjem in je zaradi tega uspešen pri izvajanju delovnih nalog. Obenem je tudi aktiven samoupravljalca, predvsem pa human ter zgleden sotovariš in vedno strpen do soljudi.

Podelitev odlikovanja tov. Rebernaka iz DS ekonomike in organizacije (foto Arzenšek)

ISKRENO ČESTITAMO!

IZ SOZD SLOVENSKE ŽELEZARNE

Poročilo s 3. seje delavskega sveta SOZD Slovenske železarne, ki je bila dne 10. septembra 1982 v Železarni Ravne.

DNEVNI RED.

1. Potrditev zapisnika 2. seje in poročilo o izvrševanju sklepov
2. Poslovanje SOZD Slovenske železarne v I. polletju 1982
 - a) poročilo in analiza poslovanja
 - b) izvajanje SaS črne in barvaste metalurgije SR Slovenije o skupnih osnovah in merilih razporejanja čistega dohodka in delitvi sredstev za osebno in skupno porabo
3. Poročilo o izvajanju ukrepov za boljše gospodarjenje v SOZD SŽ
4. Poročilo o združevanju deviznih sredstev in problematika oskrbe
5. Informacija o izvajanju investicij v SOZD SŽ v I. polletju 1982
6. Soglasje k aneksu rekonstrukcije valjarne v Železarni Ravne
7. Tekoče zadeve.

K-1

O realizaciji sklepov 2. seje delavskega sveta je poročal tov. Kunc. V poročilu je poudaril, da so sklepi prejšnje seje v glavnem realizirani, v pripravi so osnove za gospodarski načrt za l. 1983, ki bodo šle v strokovne razprave. Opozoril je, da moramo osnove plana pravočasno sprejeti, saj bomo na ta način lahko vplivali tudi na sprejem drugih planskih aktov.

1. SKLEP: Potrjuje se zapisnik prejšnje seje delavskega sveta in sprejme poročilo o realizaciji sklepov.

K-2

Uvodno informacijo o poslovanju SOZD Slovenske železarne v I. polletju 1982 je podal tov. Cetinski. V poročilu se je omejil na najbolj značilne kazalce poslovanja, iz katerih je razvidno, da so nekatera gibanja v gospodarjenju še kar ugodna. To se nanaša predvsem na povečanje proizvodnje jekla in pa na dokaj ugodne rezultate v izvozu ob omejevanju oziroma stagnaciji uvoza. Te ugodne rezultate spremljajo izredno neugodna gibanja v dohodku in izredno visoke devizne zadolžitve, s katerimi smo uspeli zagotoviti nemoteno preskrbo s surovinami in repromaterialom. Neustrezno je tudi izvajanje samoupravnih sporazumov o združevanju deviznih sredstev s strani naših kupcev. V zadnjih dveh mesecih se naš položaj še zaostruje.

Osebnih dohodki so v I. polletju v Slovenskih železarnah rastli počasneje kot v gospodarstvu SRS.

Zastrašujoč je podatek, da se pri predelovalcih ne povečuje izvoz, nasprotno: nekatere predelovalne DO z lastnim izvozom ne prikrivajo niti realiziranega uvoza. Ob zaključku svojega poročila je tov. Cetinski navedel, da bo v II. polovici leta treba resno računati z velikimi ekonomskimi težavami, s pojavi poslovnih izgub, likvidnostnimi težavami, problemi v proizvodnji.

2. SKLEP: Delavski svet SOZD SŽ sprejema poročilo o poslovanju SOZD SŽ v I. polovici leta in poročilo o izvajanju SaS črne in barvaste metalurgije o skupnih osnovah in merilih za razporejanje čistega dohodka in delitvi sredstev za osebno in skupno porabo.

K-3

Na začetku razprave je tov. Janežič informiral delegate o odločitvi izvršilnega odbora, naj delegati delavskega sveta za to sejo pripravijo ocene izvajanja ukrepov za boljše gospodarjenje v SOZD in posameznih delovnih organizacijah, predvsem tistih, ki so v tem času že dali kakšne učinke.

V uvodu razprave je tov. Kunc na kratko obrazložil ukrepe, ki so bili na nivoju sestavljene organizacije sprejeti za izboljšanje gospodarjenja. Tako je poudaril, da se je v tem času povečala proizvodnja v surovem jeklu in blagovni proizvodnji, kar pa ne velja več za julij in avgust, saj so v teh dveh mesecih vsi fizični pokazatelji proizvodnje pod planiranimi. Obseg realizacije se je sicer v avgustu že izboljšal, vendar gre to predvsem na račun cen. V izvoznih prizadevanjih smo v I. polletju dosegli učinkovite rezultate, ki pa so ekonomsko gledano zelo slabi. Povečan izvoz ima negativni odmev v smislu dohodka, obenem pa zmanjšuje stopnjo oskrbe v domovini.

V nadaljevanju razprave so predstavniki posameznih delovnih organizacij poročali o ocenah izvajanja ukrepov v posameznih sredinah, in sicer: Bartelj, Žunec, Korent, Berce, Vahtar, Kalin in Fir.

3. SKLEP: Delavski svet sprejema poročilo o izvajanju ukrepov za izboljšanje gospodarjenja v SOZD SŽ in posameznih delovnih organizacijah s pripombo, da se ti ukrepi tudi v bodoče kar najdosledneje izvajajo in spremljajo, saj bo le na ta način možno doseči vse planirane rezultate.

K-4

Uvodno poročilo o združevanju deviznih sredstev in problematiki oskrbe je podal tov. Kosec. Pri tem je posebej poudaril težave, s katerimi se srečujemo pri združevanju deviznih sredstev z našimi kupci. Sprejeti predpisi v I. polovici letošnjega leta so nas postavili v nezakonit položaj, saj so onemogočili nekatere načine izbiranja deviznih sredstev, ki smo jih uporabljali. Povedal je, da se v Sloveniji pripravljajo navodila, kako naj bi v bodoče teklo to združevanje. Težave pa ostajajo pri poskusih pridobivanja deviznih sredstev s strani naših kupcev v drugih republikah. V Slovenskih železarnah smo do konca julija sklenili za 37,5 mio \$ samoupravnih sporazumov o združevanju deviznih sredstev, ki pa smo jih realizirali manj kot polovico. To pomeni, da nismo uspeli pokriti deleža uvozne substance v proizvodnem in dobavljenem jeklu. Izpad dogovorjenega združevanja deviz smo v I. polletju nadomeščali z deviznim zadolževanjem pri naših dobaviteljih. Vendar tako ne bo več možno zagotavljati oskrbe. Tako postaja problem uvoza zopet najbolj pereč. O trenutni situaciji smo obvestili republiške organe in predlagali nekaj

rešitev, predvsem pri združevanju deviznih sredstev kupcev iz drugih republik.

4. SKLEP: Delavski svet sprejema poročilo o deviznem združevanju. V vseh sredinah si moramo prizadevati za dosledno izvajanje sprejetih sporazumov o združevanju deviznih sredstev in doseči ustrezní status tudi v medrepubliških dogovorih o oskrbi.

K-5

O izvajanju investicij v SOZD SŽ v I. polletju 1982 je poročal tov. Kunc. Iz načrta za letošnje leto je razvidno, da smo planirali investiranje 4.100 milijonov dinarjev v letošnjem letu, kar predstavlja 1/4 vseh investicij v tem srednjeročnem obdobju. Ta načrt smo v I. polletju realizirali približno do četrtine z izglede, da bomo do konca letošnjega leta lahko investirali največ polovico predvidenih sredstev. To pomeni, da z investicijami ne bomo koristili niti sredstev amortizacije, s katerimi bi zagotovili obnovo osnovnih proizvodnih zmogljivosti. Obenem se bodo v tem času začele zbirati tudi sredstva naših kupcev. Dokaj zadovoljivo tečejo le investicije za namensko proizvodnjo.

5. SKLEP: Delavski svet sprejema poročilo o realizaciji investicij v I. polletju 1982 in jo ocenjuje kot nezadovoljivo. V letu 1982/83 moramo vztrajati na tem, da bomo v Slovenskih železarnah investirali najmanj toliko sredstev, kot oblikujemo skoraj ustvarjenih investicijskih skladov znotraj Slovenskih železarn.

K-6

Kratko obrazložitev predloženega aneksa rekonstrukcije valjarne Železarn Ravne je podal tov. Kunc. Ta investicija je že bila predmet razprave na delavskem svetu, njena konstrukcija je bila zaprta že 1979. leta, v tem času pa so nastopile nekatere spremembe v tehnologiji, ki so posledica novih dosežkov na tem področju. Zaradi zaostajanja v realizaciji je prišlo do sprememb vrednosti, ki so rezultat tečajnih sprememb in sprememb domačih cen. V predloženem aneksu so vse te spremembe zajate.

6. SKLEP: Delavski svet SOZD SŽ je ugotovil upravičenost in usklajenost investicije »Modernizacija valjarne« v Železarni Ravne že na seji 27. 6. 1979 in kasnejše podražitve na seji dne 25. 1. 1980. Pri investiciji so nastale nadaljnje podražitve zaradi gibanja cen, zaradi tehnološkega napredka pa je prišlo tudi do smotrne spremembe prvotnega projekta.

Delavski svet SOZD SŽ ugotavlja, da je sprememba v tehnično-tehnološkem delu projekta koristna in soglasja z novo predračunsko vrednostjo naložbe.

Vodstveni kader ob pričakanju prvih pohodnikov

Ali nadaljujemo pot?

da smo po več letih izbrali novo smer, je zahtevalo več aktivnosti pri pregledu in zavarovanju poti za nemoten potek pohoda.

Start v soboto, 28. avgusta, ni bil bogve kako obetaven, saj se je vreme pričelo kujati že zvečer pred odhodom, ko se je del vodstvenega kadra prilagajal na čist planinski zrak. Nenadna sprememba okolja ni bila nikoli prijetna, posebej še ko mestni smog in ostale dobrine industrije zamenjaš z naravo in njenimi lepotami. V tem turobnem jutru, ko so prvi prispeli, se ve kdo, najoddaljši in končno še domačini, smo se vneto zagnali proti prvim strminam.

Že smo premerili lepo razdaljo po cesti in poteh skozi Robanov kot in se zagrizli v tiste, včasih prav zoprne velike strmine proti Knezovi domačiji, ko so, tam zgoraj odprli vse možne ventile in vliho se je kot iz škafo. Še potem, ko si pozdravil že vse svetnike, jih prosil, preklinjal, je lilo še vedno brez prestanka. Ker stari ljudje pravijo, da ni dobro, če si moker samo zunaj, so si mnogi morali ovlažiti svojo notranjost in privezati svojo dušo, da jim ne pobegne na lepše. Kmetije ob naši poti že dolgo niso bile tako oblegane, ko je hotel biti vsak prvi na vrsti. Planinci – abstinenti, resnica je kruta, tudi te stvari so se dogajale.

Ko je dež tako lil, kot da bi bil na poti drugi vesoljni potop, kot da so ti rezervoarji vsi neskončni, se je dolga pisana kača vlekla kar nekaj kilometrov. Celo tako daleč, da radijski valovi prenosnih aparatov niso dosegli prvega, kaj šele gromki glasovi močnejšega spola, ko so preizkušali svoje talente v večglasnem petju. Ker je tako naša tehnika odpovedala in je začelje kolone ostalo nekako odrezano od glavnine; tu so bili namreč tisti s kondicijo na psu; tako za vodnike kot same pohodnike pričel pravi križev pot. Razmočena pot in mokra trava sta pokazali svoje zobe. Drselo je, kamor si

je človek pozelel. Opazovalcu ob strani se je ponujal edinstven pogled na moštrovine posameznikov pri zagotavljanju lastne stabilosti, dostojne največjih mojstrov akrobatike. Drseli smo, poskakovali, lovili drug drugega, a prava poslastica je bil spust po blatnem toboganu, ki ga je oblikovala mati narava.

Prav prijetno se je bilo oddahniti na vrhu Strelovca, ko si za hip pozabil na stalno napetost in se nekoliko sprostil. Vendar pa, ko nisi mogel niti za hip predreti goste megle nad dolino, ki je bila nekje pod tabo, ko te je dež še naprej neusmiljeno pral, se ti je zahotelo, da bi bil tisti hip spodaj ter se zavlekel v suho zavetje kočice ali planinskega stanu.

Pot navzdol bi bila bolj primerna za osrednjo točko iger brez meja. Kaj vse se ni dogajalo! Pot na Strelovec s spremljajočo akrobacijo je bila prava malenkost v primerjavi s tem. Že tako mokra pot je naših 400 predhodnikov dodobra obdelala, tako da je bilo vse skupaj ena sama drsalnica, vse do kočice pod Ojstrico na Klemenči jami. Končno se je tu pot le nekoliko spremenila. Prišli smo na čvrsta kamnita tla in korak je bil precej bolj siguran, pa tudi naliiv se je nekoliko unesel in sčasoma je celo prenehalo deževati. Nadaljnja pot ni imela kdove kakšnih posebnosti, razen te, da je vsakdo nestrpnost pričakoval, kdaj se bo pogled zaustavil na planinski koči v dolini, kjer je bil zaključek našega pohoda.

Majhna kočica se je izkazala še kar prostorna, ko je dala zavetje vsem udeležencem pohoda; tam so odložili popotno kramo in se ob zvokih glasbe zavrtele. Ob tem pa so bile pozabljene tudi vse muke, ki so jih spremljale med potjo.

Slovo niti ni bilo tako hudo, saj se v bližnji prihodnosti ponovno srečamo v Karavankah, Julijcih, Savinjskih Alpah ali ponovno vsi skupaj, ali pa samo posamezniki.

Pohod železarjev po Savinjskih Alpah

Letošnji pohod planincev – železarjev Slovenskih železarn po Savinjskih Alpah v organizaciji štorskih železarjev je potekal po drugi smeri kot običajno. To pot je bila izbrana smer Rogo-

vilec–Robanov kot–Knezova planina–Strelovec–Klemenča jama–Logarska dolina. Priprave za izvedbo tega pohoda so bile dokaj obširne, saj smo pričakovali preko 450 planincev in tudi to,

KAKO SMO DELALI

V skupni proizvodnji v avgustu nismo dosegli operativnega plana za 5,1 %. TOZD tovarna traktorjev je proizvedla 58 traktorjev ter dosegla 111,5 % več kot je bil postavljen plan.

Elektroplavž

Proizvodnja grodlja je pod planom za 401 ton, kar je 90,4 %. Nedoseganje plana opravičujejo predvsem zaradi redukcije el. energije.

V mesecu poročanja smo izvajali specialni grodelj za nodulacijo.

Jeklarna

Proizvodnja je dosežena v višini 9.634 ton in je pod planom za 11,4 %. Na nižjo proizvodnjo so vplivali naslednji zastoji in okvare:

- okvara regulacije elektrod,
 - okvara stikala,
 - redukcija električne energije.
- Težave s slabo kvaliteto vložka.

Valjarna I.

Skupna proizvodnja valjanih izdelkov znaša 2.371 ton, od tega 1.950 ton blagovne proizvodnje in 421 ton za predelavo. Mesečna proizvodnja je višja za 101 tono.

Valjarna II

Skupna proizvodnja valjanih izdelkov znaša 8.337 ton ali 104,4 %. Izvoz v tem mesecu znaša 464 ton in je nekoliko manjši od preteklih mesecev, predvsem zaradi neprimerne vložka.

Jeklovlek

V avgustu je bila planirana količina hladno predelanih profilov 1.100 ton, kar smo dosegli z indeksom 100,5 % in predelali 1.105 ton.

Livarna I

Operativni plan je presežen pri valjih in metalurški litini, ni pa dosežen pri kokilah.

Vzroki za to so zastoji na pečeh BBC. Pomanjkanje kokilne in valjčne zlomnine.

Livarna II

Operativnega plana količinsko nismo dosegli. Vzrok za to je osvajanje novih pozicij, predvsem za izvoz. Kvaliteta nekaterih domačih surovin je še vedno slaba, kar prav tako pogojuje zastoje. Največje probleme trenutno povzročata pomanjkanje delavcev.

Obdelovalnica valjev

Še vedno so težave zaradi pomanjkanja surovcev, v okvari je še vedno motor stružnice št. 13422, zato kasni finalizacija plaščev za ILR Železnik in kolutov Ø 1100 x 460 za SSSR.

Obdelovalnica litine

Operativni plan smo presegle za 29,1 %. Livarni sta zaradi kolektivnih dopustov poslali manj surovcev za obdelavo, vendar slaba dobava na obdelavo ni bistveno vplivala, ker smo imeli pred tem precejšnje zaloge.

Tovarna traktorjev

Operativni plan za mesec avgust je bil postavljen v višini 52 traktorjev, izdelali pa smo jih 58 komadov in tako dosegli plan v višini 111,5 %.

V tem mesecu smo imeli 3 tedne kolektivnega dopusta. Še vedno so težave v oskrbi z materialom (kolo volana, gume, vlečne kljuge...). Poseben problem predstavljajo domači odpreski, ki so izredno slabe kvalitete in jih tudi z dodatnim popravilom ni mogoče usposobiti.

Zaposleni

Število zaposlenih znaša 3.394, letni plan pa predvideva 3.447 – oziroma 98,5 %. Z upoštevanjem nadur je znašalo skupno število zaposlenih v tem mesecu 3.452, skupno število po planu pa 3.536, kar predstavlja 97,6 % realizacijo letnega plana.

Nadure

Operativni plan je predvideval 11.140 ur, doseženih je bilo 9.567 ur, kar je za 14,1 % manj od planskih.

Produktivnost

Na nivoju DO znaša produktivnost 108,2 %.

Interna priznanja samoupravljalcu

Ob praznovanju krajevnega praznika v Storah razglamo letošnje dobitnike priznanja samoupravljalca Železarne Store.

Interno priznanje samoupravljalca je družbeno priznanje, ki ga vsako leto podeljuje konferenca OO ZS Železarne Store zaslužnim delegatom in skupinam za njihovo aktivno in požrtvovalno delo v organih samoupravljanja, družbeno-političnih organizacijah, ki so posebnega pomena za razvoj samoupravljanja, delegatskega sistema in družbeno-političnega življenja v TOZD, delovnih skupnostih in delovni organizaciji Železarne Store.

Komisija za priznanja in odlikovanja pri konferenci OO ZS Železarne Store je sprejela sklep, da se letošnje leto podeli 25 tovrstnih priznanj. Izvršni odbori OO ZS TOZD in delovnih skupnosti so posredovali 39 predlogov, ki so se nanašali na podelitev priznanj posameznikom in skupinam.

Komisija za priznanja in odlikovanja pri konferenci OO ZS Železarne Store je temeljito proučila vse predloge in sprejela sklep, da se letošnje leto podeli interno priznanje samoupravljalca Železarne Store SAMOUPRAVNI DELOVNI SKUPINI III. IZMENE V TOZD JEKLARNA in naslednjim tovarišicam in tovarišem:

1. MIKOLA MILAN	TOZD vzdrževanje
2. ČAGALJ JOSIP	TOZD vzdrževanje
3. ANTLEJ FRANC	TOZD GKSG
4. KRIŽNIK IGNAC	TOZD valjarna II
5. REGORŠEK FRANC	TOZD valjarna II
6. GRADIČ VLADO	TOZD mehanska obdelava
7. DENJIZ RATKO	TOZD plavž
8. BRAČUN VINKO	TOZD jeklarna
9. BANJEVIĆ MIODRAG	TOZD livarna II
10. JUNGER JOŽE	TOZD livarna II
11. BUTINAR MILAN	TOZD jeklovlek
12. ČERENAK JOŽICA	TOZD kontrola kakovosti
13. LAH JANEZ	TOZD transport
14. ČHOVIN BORIS	TOZD valjarna I
15. KROFLIČ SILVA	TOZD DPG
16. JAZBINŠEK JANEZ	TOZD energetika
17. MAJER JOŽE	TOZD energetika
18. LEBAN JOŽE	TOZD livarna I
19. ČRETNIK IVAN	DS priprava proizvodnje
20. FURLANI STANE	TOZD traktorji
21. ŠTURBEJ MILENA	DS za fin. rač. posle
22. KRAGELJ JOŽE	DS za ekonomiko in organizacijo
23. PERČIĆ JANI	DS za komercialne posle
24. MUHOVEC KONRAD	DS za investicije in razvoj

Priznanja so bila podeljena na sejah delavskih svetov TOZD in DS, od koder dobitniki izhajajo.

Iz ribiške družine Voglajna

Članske obveznosti

Obveščamo člane, da je rok za poravnavo članskih obveznosti (članarine) za leto 1983 od 4. 10 do 6. 12. 1982. Vsem, ki v roku ne bodo poravnali svojih obveznosti, bo prenehalo članstvo v naši organizaciji. Vzporedno s tem želimo opozoriti na 11. člen Pravilnika o izvajanju športnega ribolova Ribiške družine Voglajna, po katerem je rok za vrnitev letnih ribolovnic 15 dni po izteku veljavnosti, in to s pravilno izpolnjeno statistiko ulova rib. V primeru, da imetniki letnih ribolovnic teh ne bodo vrnili v predpisanem roku, ne morejo dobiti letnih ribolovnic za leto 1983.

Sprejem novih članov

Novo člane oziroma njihove pismene vloge sprejemamo do 31. oktobra 1982. Kasnejših prijav za leto 1983 ne bomo več upoštevali. Prosimo vse ribiče, da to informacijo posredujejo vsem zainteresiranim, ki bi se želeli vključiti v našo organizacijo.

Dober prijem!

Izvršni odbor

6. srečanje pevskih zborov Slovenskih železarn

Srečanje pevskih zborov delovnih organizacij, ki so združene SOZD Slovenske železarn, je tokrat potekalo v Štorah 25. 9. 1982. Ta manifestacija kulturnega ustvarjanja v delovnih kolektivih Slovenskih železarn je bila posvečena kongresoma zveze sindikatov Slovenije in Jugoslavije.

Pevce pevskih zborov iz Jesenic, Raven, Lesc, Kroke in Celja smo pričakali v Gaberjah. Gostitelji, ki so pristrčno sprejeli pevce so tudi hitro navezali stike med sabo, saj so se srečali že šestič. Iz Gaberja smo pevce popeljali v Šentjur, kjer smo si skupno z njimi ogledali muzej skladateljev Ipavcev. Pevci iz Gorenjske, Koroške in Štajerske so si z zanimanjem ogledali muzejsko zbirko, ki govori o plodni ustvarjalnosti velikih slovenskih skladateljev. Ti so s svojim delom ustvarili mnogo lepih pesmi, ki jih pevci radi prepevajo. V čast bratov Ipavec so pevci iz Kroke pri njihovih spomenikih zapeli pesem Slovenec sem. Njihova pesem je v vseh prisotnih napravila globok vtis, saj se je zlila z ambientom starega Zgornjega trga v Šentjurju. Potem so gostje odšli v Štore, kjer so se v Kulturnem domu pripravljali za nastop. Ves Kulturni dom je donel zaradi različnih pesmi, s katerimi so se pevci pripravljali na koncert. Tik pred začetkom koncerta je pihalna godba iz Štor zaigrala nekaj skladb za uvod v večer slovenskega petja. Prihajali so poslušalci iz Štor in okoliških krajev, da bi slišali petje slovenskih železarjev.

Prireditve se je pričela in pevce je v imenu organizatorja srečanja konference osnovnih organizacij sindikata Železarne Štore ter koordinacijskega odbora sindikata SOZD Slovenske železarn pozdravil tov. Mirko Gozdnikar. V svojem govoru je poudaril pomen, ki ga je imela in ga ima slovenska pesem ter v nadaljevanju dejal: »Slovenski železarji, združeni po delu v SOZD Slovenskih železarn, smo od samega začetka našega združenja imeli vedno pred očmi dejstvo, da je ob dobrem delu potrebno gojiti tudi kulturne vrednote ne samo kot pasivni udeleženci na prireditvah, temveč kot aktivni udeleženci kulturnega ustvarjanja.

Tako imamo že tradicionalne oblike vsakoletnih srečanj pihalnih orkestrrov, gledaliških in folklornih skupin, v zadnjih šestih letih pa tudi srečanje pevskih zborov. Posebno razveseljuje, da so ravno ta srečanja pripomogla k ustanavljanju pevskih zborov tam, kjer jih pred leti še ni bilo, kot je to primer v Štorah in Žični Celje. Potem je poudaril, da je amaterska kulturna dejavnost že potrdila upravičenost porabe vloženih sredstev in da vse bolj pridobiva na svojem pomenu. Na koncu se je pevcem in pevovodjem zahvalil za vložen trud pri pripravi tega koncerta in jim zaželel prijetno bivanje med nami.

Prireditve je začel ženski pevski zbor iz Jesenic, ki ga vodi Mira Mesarič. Ta pevski zbor deluje že 15 let in ima pomembno mesto v kulturnem ustvarjanju tako na Jesenicah kot tudi v širšem prostoru. Pevke iz Jesenic so v pesmih, ki so jih zapele, pokazale veliko pevsko znanje, kjer je prišla do izraza ubranost njihovih glasov, pa tudi smisel za čustveno podajanje pesmi. Zapele so Pomlad v svobodi (Marjana Kozine). Ko v ranem jutru (Radovana Gobca) in prleško narodno Vse kaj lazi.

Za njimi so nastopili mladi pevci mešanega pevskega zbora Blaž Arnič iz Jesenic, ki sicer deluje šele od 1979. leta, vendar se lahko pohvali z velikimi uspehi in aktivnim kulturnim udejstvovanjem v slovenskem prostoru in v zamejstvu. Kot primer navajamo, da je ta zbor v preteklem letu dobil v Celju bronasto plaketo. Zapeli so težke umetne pesmi v ubranem slogu in na način, ki jim je omogočil izraz njihove mladostne razigranosti.

Pevci pevskega zbora Fužinar iz Raven, ki imajo od vseh zborov Slovenskih železarn najdaljšo tradicijo, so najboljši predstavniki železarskega petja.

Zbor, ki ga vodi prof. Čepin in deluje že 20 let, združuje večinoma delavce iz Železarne Ravne, od katerih jih veliko dela na več-izmenskem delu, vendar je ljubezen do petja tako močna, da se redno udeležujejo vaj in nastopov. Pevski zbor Fužinar je gostoval že širom po naši domovini in je znan gost na revijah pevskih zborov. Prav tako je gostoval v tujini; v Avstriji in na Madžarskem. S svojim petjem na srečanju pevskih zborov SOZD Slovenskih železarn so navdušili prisotne poslušalce.

Oktet Tovarne rezalnega orodja iz Prevalj je nastopil za pevskim zborom Fužinar iz Raven. Pevci iz Prevalj so nadaljevali tradicije petja koroških narodnih pesmi. Za njih je značilno kvalitetno podajanje ljudske pesmi s področja, na katerem živijo in delajo. V Štorah so sicer nastopili z manjšim številom pevcov, vendar je njihova pesem lepo zvenela, predvsem po zaslugi dobrih glasov.

Moški pevski zbor kulturno umetniškega društva Stane Žagar iz Kroke predstavlja zbor z izredno bogato tradicijo, saj je bil ustanovljen prvi zbor v Kropi že pred več kot sto leti. Zbor je na svojem nastopu med nami zapel Ipavčevo pesem Imel sem ljubi dve, poleg tega so zapeli še Napotnikovo, pesem Antona Medveda in Bojana Adamiča Mamica moja. Njihova pesem je lepo zvenela, prav tako so se izkazali tudi posamezni solisti.

Mešani pevski zbor kulturno prosvetnega društva Veriga iz Lesc, ki obstoja že osem let in ga vodi Jože Kocjančič, se nam je v Štorah predstavil s pesmimi Udar na udar, Ubalda Vrabca, Venci beili, Franceta Marolta in Karla Boštjančiča Prišel ljubi je pod okno. Pevski zbor iz Lesc, ki ga sestavljajo predvsem mladi pevci, je pokazal smisel za čustveno podajanje pesmi, zanj pa je značilno tudi lepo prelivanje glasov. Lahko rečemo, da ima zbor še zelo lepe perspektive.

Moški pevski zbor Svobode Zagrad, ki je predstavljal Žično iz Celja, ima v svojem sestavu okoli 30 pevcov, ki jih družijo veselje do petja slovenskih ljudskih pesmi. Predstavili so se nam z Zdravico U. Vrabca, Moj deklíč P. Jereba in Pleničke je prala D. Bučarja. Za svojo dobro interpretacijo navedenih pesmi so poželi zaslužen aplavz.

Mešani pevski zbor Železar Štore

Moški pevski zbor Fužinar

Pevci iz Kroke so zapeli ob Ipavčevih spomenikih v Šentjurju

Na koncu so se nam predstavili domači pevci. Pevski zbor Železar iz Štor, ki ga vodi Bojana Jurkovič, deluje najkrajši čas od vseh nastopajočih zborov. Vendar lahko trdimo, na podlagi nastopa na tem srečanju, da so se resno lotili dela in da zbor pridobiva na kvaliteti. Prisotni so njihovo pesem lepo sprejeli, saj je bilo v nekem smislu presenečenje, da se je v tako kratkem času možno naučiti tako dobro peti. Aplavz iz dvorane jim je bil verjetno največja vzpodbuda za nadaljnje delo.

Tisti, ki smo bili na prireditvi v Kulturnem domu, se verjetno strinjamo, da je kvalitetna raven pevskih zborov Slovenskih železarn na visoki ravni in ob koncu prireditve smo zadovoljni zapuščali dvorano.

Pevci so se po končanem koncertu napolnili v samopostrežno restavracijo v Gaberje, kjer so imeli družabno srečanje. To je bila prilika, da se spoznajo med sabo in da izmenjajo svoje izkušnje. Res je družabni večer potekal v pristrčnem vzdušju, ki ga je dopolnjevalo petje vseh prisotnih. Še enkrat se je pokazalo, da delavci v Slovenskih železarnah ne združuje samo delo, ampak tudi ljubezen do slovenskega petja.

Na koncu bi lahko rekli, da je 6. srečanje pevskih zborov SOZD Slovenskih železarn uspelo, za kar gre zasloga poleg pevcem tudi organizatorjem – konferenci OO ZS Železarne Štore.

5. srečanje folklornih skupin Slovenskih železarn

Folklorna dejavnost prikazuje v obliki plesa in pesmi življenje in običaje naših prednikov in nam ohranja del zgodovine vsakega naroda.

Peto srečanje folklornih skupin Slovenskih železarn je bilo na čudovit, sončen dan, v soboto 18. 9. 1982. Avtobus nas je odpeljal iz Kompol v Lesce, kjer smo doživeli zelo lep sprejem. Po dobrem kosilu nas je naša vodička odpeljala na Bled in nam razkazala Golf hotel. Ker pa se je bližal nastop po ulicah Bleda, smo se morali iti preobleč. Prvič smo sodelovali v povorki; pred vsako skupino je bila kočija in ime skupine. Imeli smo tremo, priznam; pa je le-ta bila že po prvem plesu na ulicah Bleda premagana. Ustavili smo se še trikrat, da smo zaplesali in zapeli. Bilo je enkratno vzdušje, ki se ga z besedami sploh ne da opisati. Bled s svojimi domačini in gosti živi za takšne prireditve in je sam sprevod po mestnih ulicah – oblečeni v narodne noše, ob plesu in petju – bil za nas res čudovito doživetje.

Vrnili smo se v Festivalno dvorano, kjer je vsaka folklorna skupina pokazala svoj program. Mi smo sodelovali s spletom kozjanskih plesov; pokazali pa smo tudi star običaj ob kožuhanju in se, sodeč po aplavzu v dvorani, dobro odrezali. Po končanem programu je bila podelitev priznanj in zahvala vsem sodelujočim.

Prekrasen dan smo zaključili z večerjo in družabnim srečanjem vseh nastopajočih v Radovljici. Večer je ob petju, plesu in pogovorih kar prehitro minil. Mnogo stikov smo navezali, mnogo ljudi spoznali in kar prehitro se je bilo treba vrniti domov – še posebej zato, ker smo naslednji dan nastopali v Sentjurju ob otvoritvi muzeja Ipavec.

Zahvaljujemo se delovnemu kolektivu ŽELEZARNE ŠTORE – predvsem sindikatu, ki nam je omogočil udeležbo na tem čudovitem srečanju. Še posebej pa bi se za vso pomoč in trud z nami radi iskreno zahvalili tov. Judežu in tov. Gozdnikarju. Hvala!

GMJ

Folklorna skupina iz Kompol

Kaj vse spada v organizirano delo na kulturnem področju Slovenskih železarjev

Sindikatu na ravni SOZD ima odgovorno nalogo na področju kulturnega življenja vseh zaposlenih slovenskih železarjev.

Komisija za kulturo, ki deluje v okviru konference sindikata Slovenskih železarjev, ima v svojem programu 5 zvrsti dejavnosti iz kulturnega življenja:

gledališka dejavnost, godba na pihala, likovna in folklorna dejavnost ter zborovsko petje.

V mesecu juniju 1982 je bilo srečanje pihalnih orkestrrov SOZD SZ na Jesenicah. Sodelovali so godbeniki iz Verige Lesce, železarne iz Jesenic, Raven na Koroškem in Štor. Srečanje je bilo do-

bro organizirano. Komisija za kulturo pri konferenci sindikata jeseniških železarjev je imela veliko dela glede organizacije in za dobro počutje vseh nastopajočih godbenikov, za kar so vedno pripravljene. Zal vreme ni bilo naklonjeno popolni izvedbi srečanja godbenikov. Deževni dan je organizatorju zelo škodoval. Veliko truda, ki ga godbeniki celo leto vlagajo, da bi zares izvirno predstavili občinstvu svoje znanje, je onemogočilo muhasto deževno vreme.

Naši likovniki v SOZD Slovenskih železarn so se zbrali v železarskih Ravnah na Koroškem. V tednu dni, ko je bilo organizirano ustvarjalno delo za likovnike, se je pokazalo, da železarji in predelovalci jekla v SOZD SZ znajo biti zelo izvirni. Prikaz dela na področju likovne umetnosti so naši železarji – likovniki s svojo delovno prizadevnostjo odlično izpolnili.

Komisija, ki deluje na kulturnem področju v Železarni Ravne, je s svojo organizacijo opravila veliko delo v zadovoljstvo vseh nastopajočih likovnikov, kar tudi opravičuje njihovo delo, ki bo na vpogled vsem zaposlenim v SOZD Slovenskih železarn.

Na Bledu so se zbrale folklorne skupine, ki delujejo v SOZD Slovenskih železarn. Organizator te prireditve je bila kulturna komisija pri konferenci sindikata Veriga Lesce. Na Bledu se je zbralo ob zelo lepem vremenu preko 200 plesalcev folklorne in v sprevedu po blejskih ulicah so zaplesali in s tem prikazali turističnemu Bledu veliko delo, ki ga železarji znajo dobor pripraviti. Po končanem sprevedu je bila spredstava v blejski Festivalni dvorani. Privabilo je veliko turistov in domačinov, ki so z aplavzom pozdravljali zares uspešno prireditev.

25. septembra 1982 so se v Štorah zbrali pevski zbori SOZD SZ. Prispeli so pevci iz Kropce, Lesce, Jesenic, Raven, Žične Celje in Štor.

Komisija za kulturo, ki deluje pri konferenci sindikata v Štorah, je imela veliko dela pri pripravi za dobro počutje vseh pevcev. Prihod in sprejem pevcev je bil v Celju. V nadaljevanju programa so se vsi zbrani pevci odpeljali v Sentjur. Ogledali smo si spominske sobe pisateljev Ipavec. Sprejela nas je tov. Ravtarjeva in z vso odprtostjo spregovorila o življenju in delu, ki so ga skladatelji Ipavci dali slovenskemu narodu na področju lepega petja. Tov. Ravtarjevi se v imenu vseh pevcev in komisije za kulturo v Železarni Štor, kakor tudi komisije za kulturo SOZD Slovenskih železarn, še enkrat prav lepo zahvalim za sprejem in pozdravne besede.

Po ogledu spominskih sob Ipavec smo se odpeljali v Kulturni dom Štor na nastop vseh pevcev, kateri se je pričel ob 18.30. Ob poslušanju petja smo občutili, da pevci v SOZD Slovenskih železarn vložijo skozi vse leto veliko truda in prostega časa za nastop, ki je vsako leto v krajih, kjer živijo in delajo železarji Slovenije.

Tudi kulturna umetnost na področju amaterskega gledališča, s katero se železarji SOZD Slovenskih železarn ukvarjajo, dobro deluje. Konec oktobra 1982 se bodo gledališki delavci – železarji zbrali na Jesenicah.

Komisija za kulturo pri sindikatu Železarne Jesenice že pripravlja program nastopa. Po pregledu programa, ki so ga predložili gledališčniki amaterji, je razvidno, da se bo predstavilo preko 200 gledaliških delavcev, ki se z vso vneto pripravljajo na prireditev.

V nekaj stavkih sem prikazal vsem bralcem dejavnost na kulturnem področju, kjer živijo in delajo slovenski železarji. Prosim, da vsi zaposleni spremljajo prireditev in si ogledajo, kaj delajo njihovi sodelavci na prosvetno-kulturnem področju poleg vsakodnevnega dela na delovnem mestu v Slovenskih železarnah.

Judež Ivan

TISOČ KILOMETROV NA JADRALNIH DESKAH

(Nadaljevanje)

Tu se bomo ločili od kombija. Z Dragom se bomo srečali čez nekaj dni v Velem Lošnju. Medtem bomo mi obpluli otoke po zunanjih kanalih. Coln je vse premajhen za toliko stvari, kolikor bi jih hoteli vzeti s seboj. Odpovemo se celo blazinam za spanje, vendar na koncu ostane na čolnu prostora le še za Matjaža. Krenemo naprej proti otoku Zlarinu, vendar nas močan veter prav kmalu vrže na samotni otok. Na njem najdemo razen dveh oslov še nekaj družin golih Nemcev. Res je smešno; večkrat sem že opazil, da si naši ljudje ne znajo poiskati primerne mesta, naj bo to za kampiranje ali piknik na morju, ali kje drugje. Če pa že najdeš prostor, je pred teboj vedno na tem prostoru nemški turist s fotoaparatom okoli vratu. Vlado velikodušno pripravi polento z zeljem, ter v istem loncu na koncu še skuha kavo. Čez noč male ribice pomijejo posodo, ki jo pustimo v morju.

Preden smo odpotovali na to akcijo, smo se dogovorili, da moramo osvojiti z našimi plovili lepe otoke Kornate. Najbolj navdušen nad tem je bil vsekar naš kapetan čolna Matjaž, stalni obiskovalec Kornatov. Povedal nam je

toliko lepega o njih, da se nam je večkrat zdelo, da že malo pretirava. Vendar smo mu verjeli, in danes, če bo veter le ugoden, bomo prijadrali do otoka Kurbe Vele, kjer se začnejo Kornati.

Prvi je to jutro vstal in nas prebudil Matjaž. Veter je bil ugoden, potovali smo hitro mimo otoka Zlarina, Kaprije ter v Žirjanskem kanalu že od daleč zagledali naš cilj, otok Kurba Vela. Zopet smo razpadli na dva para, kot že nešteto krat doslej. Sunki vetra so postajali vse močnejši, iz rahlega maestra se je veter spreminjal v precej močnejši maestral, po sunkih zelo podoben burji. Tine in Rudi sta že dosegla otok Kurba Vela in zajadrala izza njega, kje bi moral ležati naseljeni otok Ravni Žakan, ali kot ga nekateri imenujejo Kamni Žakan. Midva z Vladkom sva pristala na otoku Kurba Vela in si ga ogledala. Precej masiven otok, visok 117 m. Z njegovega vrha se vidi kar lepo področje, prav tja do Murterja. Precej bark je ta dan jadralo mimo in vsi potniki nanj so bili začudeni nad tem, da vidijo v Murterskem morju daleč od celine jadralce na deskah. Ta dan sem verjetno preстал življenjski izpit. Medtem ko je Vladko zaradi močnega vetra odtrgalo trapez, na katerem je visel, je mene veter odnesel proti Murterju in šele po

nekaj urah boja z vetrom sva prijadrala do najini prijateljev.

Dosegli smo otok Ravni Žakan in tako stopili v čudovito otočje Kornatov.

Kornati so sestavljeni iz 125 majhnih in velikih otokov iz apneniški tvorbi. Skupna površina otokov je 320 kvadratnih kilometrov. Prav v tem letu so postali Kornati z zakonom zaščiteni kot naravni park. Delita si jih dve občini, in sicer Zadarska in Sibienska. Če se kdo od bralcev kdaj nahaja na tem področju,

naj se poskuša dogovoriti in oditi na izlet na te otoke. Mogoče bo šele po tem izletu lahko ocenil naš Jadran.

To popoldne nas je naš kapetan Matjaž popeljal na mali otok, kjer smo se lahko potapljali nekaj metrov, ogledovali amfore, stare več tisoč let. Prsti so nas srbeli, da bi tudi domov odnesli kakšen spomin, vendar je Matjaž budno pazil in je imel stalno kontrolo nad otokom. Se imena otočka nam ni hotel zaupati.

Se nadaljuje

Z glasbo čez Kvarner in Valun na otoku Cresu / fot. Zaplatil

Elektroobrat na izletu

Odbor v sestavi več članov za organizacijo izletov kolektiva El. obrata je poskušal organizirati izlet že v mesecu juniju. Bilo je vse pripravljeno: relacija, avtobus, hrana in ostalo. Pa kaj hočemo; iz objektivnih razlogov smo morali izlet odpovedati, saj je bil remont valjarne ravno na pristo soboto, ki je bila predvidena kot izletniška za El. obrat. Obenem je bil takrat tudi pohod planincev in ker je v naših vrstah tudi precej planincev, smo morali zaradi pre-majhnega števila prijav izlet odpovedati.

Julij in avgust sta čas dopustov in takrat je nemogoče sploh kaj razpravljati o izletih, kaj šele organizirati.

Prišel je september in treba je bilo pripravljati zopet vse od začetka. Z delovnimi tovariši smo se dogovorili za relacijo, ki bi odgovarjala večini in o datumu izleta. Začela se je akcija s prijavnimi in organizacijo samega izleta. Moram priznati, da je bil odziv kar zadovoljiv in vabljev. Izbrali smo si ogled Nove Gorice, krajev ob Soči, izvir Soče, Trento, Vršič in Kranjsko goro.

Z naročilom avtobusa smo dobili »dodatne kilometre«, saj je relacija izleta precej dolga in s tem se je povečala cena vožnje avtobusa. Pri iskanju dodatnih sredstev za daljši prevoz nismo uspeli, smo pač v času stabilizacije in denarja ni za razsipavanje.

Kar se tiče organizacije izletov v kolektivu El. obrata, imamo pač smolo. Dva dni pred odhodom so nam zagodli še pri Izletniku. Javili so nam, da ne moremo dobiti avtobusa, ker je avtobus, ki naj bi nas peljal, imel karambol; drugega pa ni na »proste kilometre«, ampak nam lahko ponudijo star avtobus, ki pa ni primeren za tako dolgo pot. S pomočjo sindikata s tovarišem Motohom

na čelu in na posredovanje tovariša Plazarja pri Izletniku so nam obljubili nov avtobus.

V soboto, 11. 9. 1982 smo se zbrali na železniški postaji v Štorah vsi dobro razpoloženi, saj je bila vremenska napoved ugodna za ta dan. Ob določeni uri je pripeljal avtobus, res Mercedes, sicer ne čisto nov, imel je prevoženih že 1.000.000 kilometrov, ampak voznja z njim je bila ugodna in brez pripomb s strani udeležencev izleta.

Pot nas je vodila preko Ljubljane po avtocesti do motela Lom, kjer je bil postanek za malico, nato naprej do Nove Gorice. Tu smo si ogledali eno mladih, novih slovenskih mest in se seznanili s pomembnostmi tega kraja. Razvoj se lahko primerja s Titovim Velenjem. Ta dan je bil tudi praznik Nove Gorice in celo mesto je bilo videti še bolj slovesno in veličastno.

Pot smo nadaljevali najprej do Bovca. Celo pot nas je spremljala reka Soča, ki je v vsej svoji veličini, z nešteti kanjoni dala vedeti, da je enkratna in vredna vse pozornosti. Ob kristalno čisti kraljici planin smo videli gradnjo nove hidrocentrale Solkan, že obstoječe, ki dajejo dragocene kilovate el. energije, cementarno Anhovo, ki nam daje salonitne izdelke in še vedno, čeprav drag, iskan cement. Po brzicah Soče smo videvali mlade kanuiste, ki so v živobarvnih kanujih veslali in premagovali postavljene ovire. Res lepa, nepozabna je dolina Soče s svojimi vršaci, ki kot nemi stražarji varujejo to enkratno lepoto.

Po kosilu v Bovcu smo nadaljevali pot proti Trenti in Vršiču.

Vendar smo zašli. Namesto na desno, smo se veselo peljali kar naravnost. Bili smo že blizu Predela, ko se nekdo

spomni, da tu ne bomo prišli do izvira Soče. Obračanje avtobusa na ozki, gorski cesti med nekaj planinskimi hišami je enkratno doživetje. A je šlo, čeprav smo se zamudili za krepko uro, ki ni bila planirana za take nepredvidene vožnje. Končno so tudi ti gorski kraji proti Predelu lepi.

Našli smo pravo pot in kmalu prispele do izvira Soče. Izvir je precej visoko v skalovju, tako da je nežni spol prišel samo do polovice in tudi na vzpodbudo ni šlo naprej.

Vožnja proti Vršiču in naprej v Kranjsko goro je bila nepozabna. Slikovita gorska pokrajina se je tako hitro menjavala, da smo komaj sledili razlagi nekaterih planincev, kje so nekatere gore, ki jih dobro poznajo. Marsikateremu je zastajalo srce, ko se je avtobus bližal skalovjem ali pa prepadam na ostrih ovinkih, ki jih je kar 50 po številu. Srečno smo prispeli v Kranjsko goro. Tu pa je zaropotalo, samo ne nam, ampak avtobusu. Že na vožnji iz Vršiča ja motor avtobusa sumljivo ropotal, v Kranjski gori pa je dokončno obmiroval. Toliko ga je zdrobilo, da so deli motorja gledali iz ohišja. Kdo je kriv tega, ne bomo razglabljali. Vprašamo se samo, kaj bi bilo, če bi se to naredilo kje na vožnji z Vršiča, na tistih nevarnih ovinkih!

Tu, v Kranjski gori nam ni preostalo nič drugega, kot da pokličemo nov av-

tobus iz Celja; le-ta je prišel v dobrih treh urah. Za ta čas smo našli zatočišče v eni izmed mnogih restavracij v Kranjski gori, kjer smo naredili tudi zaključek našega izleta.

Kljub temu, da smo imeli smolo z avtobusom, nas to ni vrglo iz tira. Bili smo resnično dobro razpoloženi, s pesmijo in plesom smo navdušili vse okoli nas. Ni bilo problema, ko se je finančni fond izčrpal, saj smo imeli med nami tudi take, ki so za dobro razpoloženje segli v svoj žep.

Se po poti proti domu, čeprav je bilo že pozno, bližala se je namreč nedelja, se je razlegala pesem in dobra volja.

Morda za zaključek tole: med udeleženci izleta prevladuje mnenje, da je izlet uspel. Res, relacija ali po domače pot je bila malo daljša, vendar smo veliko videli. Zato nam ne sme biti žal, najmanj pa zaradi tega, ker nam je »crknil« avtobus. Verjetno bi se na Trojanah, kjer smo prvotno planirali zaključni del izleta, ne imeli tako lepo, sproščeno in veselo.

Drugo leto bi vendarle morali aktivneje in bolj pravočasno pristopiti k organiziranju izleta, in to teamsko, da ne bi odgovornost padla samo na enega člana našega kolektiva.

Srečko Šošarič

PRIJETEN DOPUST S PRIOKUSOM ŽALOSTI

Smo družina s povprečnimi osebnimi dohodki. Od leta 1970 smo 6-krat letovali na Rabu. Preteklo leto smo letovali v Fažani, vendar smo ugotovili, da je Rab, kljub oddaljenosti, čudovit kraj za preživljanje dopusta, in sicer zaradi:

- plaže (Rab ima peščene plaže, primerne za majhne otroke, pa tudi odrasle),
- preskrbljenosti,
- zabave (namizni tenis, kegljanje, čolni).

Tako smo se odločili, da letujemo na Rabu. Svojega prevoza nimamo, zato smo se do Reke peljali z vlakom in od tod do Raba z ladjo Vuk Karadžić. Na Rab, v naš dom, smo prišli ob 13.30, kjer nas je že čakalo kosilo. Vreme nam ni bilo naklonjeno. Že naslednji dan je pričelo deževati. »Joco« je v jedilnici postavil vedra, ker streha pušča. Tudi sobe v prtiličju so v poplavi zaradi neurjenih sanitarij. Okno, ki je obrnjeno na dvorišče doma (proti jedilnici – v zgornjem nadstropju), se drži še samo na enem tečaju.

Moram reči, da smo bili vsi, ki smo letovali (tudi nekaj družin iz Raven), presenečeni, kako se upravlja s tudi našimi sredstvi in se sprašujemo, kam to pelje!?

Menimo, da se naš lepi počitniški dom na Rabu ne bi smel tako zanemariti, saj je idealen kraj za preživljanje dopusta. Vem, da bi mnogo delavcev bilo pripravljeno tudi z udarniškim delom prispevati, da bi se obstoječe stanje saniralo.

Poleg tega pa se sprašujemo, kaj dela tovariš, ki je stalno zaposlen na Rabu? Ali ne bi mogel opraviti manjših del na domu (okna)? Ali je neprestano zaposlen?

Vodilne, za to odgovorne strukture v podjetju vprašujemo, kaj mislijo ukreniti, da se dom delavcev ohrani. Tudi v prikolicah bo treba vlagati sredstva in jih obnavljati.

Žalostno je, da je za delavca iz neposredne proizvodnje Rab zaradi visokih cen, pa tudi prevoza (nimamo vsi svojih avtomobilov), nedostopen. Se bolj žalostno pa je to, da ne znamo s tem, kar imamo, upravljati in ohraniti našim zamcemem.

Čeprav je Rab oddaljen, je vseeno zaradi svoje naravne lepote, lege in klime, privlačen.

Sprašujemo se, ali kader, ki upravlja dom, ne vidi, kaj se dogaja? Rab je sramota za našo Železarno, zato bi si morali prizadevati, da se popravi, da bomo še v prihodnje letovali v njem.

Po delovni organizaciji krožijo v zvezi z našim počitniškim domom na Rabu razne govorice (da bo nekdo, ki hoče dom na Rabu prodati, prejel visoko nagrado od Rabovcev itd.).

Menim, da bi bilo umestno, da se javno in realno spregovori, kaj boste oz. kaj nameravate storiti z našim počitniškim domom na Rabu? Popolnoma prodati in zanemariti se tako lep dom ne bi smel.

Upamo, da bodo upravljavci doma, morda sindikat ali pa še kdo drug, odgovorili naši dopisnici, s tem pa tudi celotnemu kolektivu! (op. ured.)

Marija Jazbinšek

PEVSKI ZBOR ŽELEZAR ŠTORE VABI K SODELOVANJU

Približno dve leti ste imeli priliko slišati naš pevski zbor in oceniti napredek. Številnejši zbor bi izboljšal kvaliteto in kvantiteto petja, zato si vsi sedanji člani zbora želimo in vas vljudno vabimo, da se nam pridružite. Vaje imamo vsako sredo v Osnovni šoli Store, dodatne informacije pa lahko dobite pri posameznih članih zbora ali na sindikatu Železarne Store.

